

ג'וב - אדם

חמי, בוני וחברה הוא סטר אירי נוסף שזכה בפרס. בין הגזעים אשר השתתפו בתחרות בלסו הכנענים, שהם גזע שפותח בארץ על ידי הפרופסור רודולפינה מנצ'ל. הם הוצגו לראשונה אשתקד, בתחרות בירושלים.

בית 15' גאה בסטר האירי האף הוא פרס. מעניין ש' היא דוגמנית, וג'וי טרייר יורקשייר, אשר זכה בתואר "מנצח".

שלנו על סף הגשמתה המעשית, אך בעלת הבית שלי הגיעה בדיוק ברגע המכריע, ובעזרת בעליו של הסטר הפרידה בינינו. "להתראות," קראתי לעברו בעת שסחבו אותנו לכיוונים מנוגדים. הוא החזיר לי מבט עצוב, שלא היה מבייש גם קוקר ספאניול.

ככה זה כשאתה כלב. כל אחד מנהל את חייו. לאף אחד לא איכפת מה שאתה חושב, או מה שאתה מרגיש. העיקר ש' תהיה יפה ומשפחה טובה. כאשר חזרנו הביתה, בערב. התלתי להראות טוף סוף לעולם מה דעתי על העסק. נכנסתי לסאלון ועשיתי פיפי על השטיח. שידעו להם.

הזאב של זוהר

ליהם מתייחסים לכל העניין כאל מישחק, ממלאים את הפקודות בהנאה, וניכר הבדל רב ביניהם לבין כלבי הצבא והמשטרה. עם סיום ההופעות, ניסו המארגנים לחזק את הפרסים לזוכים בין הגזעים השונים, אך למרות עזרתם של חברי תנועת הצופים, ש' גויסו למטרה זו, לא הצליחו להשתלט על הקהל — והתלוקה התקיימה באמפיתיאטרון.

כך הלכתי לראות את תחרויות האילוף, אבל היה כזה באלאגאן שלא ראיתי כלום. אשה אחת התלוננה שמה שהולך זו ש' רוריה, והשופטת אסתר כהן ענתה לה: "גברת, את כלב? אם את לא כלב, אז תעמדי מחוץ לגדר, כי אין לך מה לעשות פה."

תיכף ראיתי שזה לא עסק בשבילי, ו' הלכתי לצד, לשבת ליד סטר אירי חביב. תוך שתי דקות עמדה הסימפטיה ההרדית

שיני והודעתי לו שישכח מזה, אבל הוא חיך בלעג ואמר: "גיראה...".

***
פרצוף ש' "בוקסר"

ב ינתיים הגיע תורנו להישפט. הוכנסתי לזירה המאולחרת, וניתבקשתי להסתובב. כמוכן שלא היו לי שום כוונות לשתף פעולה, ותקעתי את רגלי חזק ב' אדמה. בעלת הבית שלי ניסתה למשוך אר' תי, אבל אני לא זזתי. השופטים ויתרו על הסיבוב והתחילו לבדוק אותי מכל ה' צדדים, כשהם נותנים לכל אבר מאברי ציונים: "שיער — חום כזה נוטה לקוני אק. עיניים — יפות וכהות. חזה יפה ומשוך לאחור, אך יכול להיות יותר נמוך". (מה הם מבינים בזה. שיישאלו את רקסי). בחוסר טקט משוע בחנו את רגלי ה' שמאלית, זו שהיתה שבורה פעם. "רגל שמאל נימשכת מעט", הודיעו בקול רם. "ואתו בתולה זקנה אחת. אפשר לחשוב שאת מושלמת, האז' נבחתי בועם לעבר השופטת, אך היא לא הבינה.

"ראש יפה. אף מספיק רחב. שפתיים גדולות מדי", המשיכה להכתוב למוכירה, והוסיפה: "זוויות אחוריות קצת פתוחות". נעצתי בה מבט מאיים. אך היא בשלה: "הבעה טיפוסית של בוקסר". זה היה הקש ששבר את גב הגמל. "ואיוו הבעה את רוצה, לעזאזל, שתהיה לי, נבחתי בועם, של בריגיט בארדו?".

בעלת הבית הוציאה אותי מהזירה, וניס' תה להרגיע אותי בדיבורי נועם. אך לי נישבר באופן סופי, וברחתי. הוצאתי את כעסי על שני טריירים ופודל גנדרן, ואחר

זה תלבושת, כשבזרועותיהם שני הפקינים שלהם, שזכו שהשתתפו בתחרות היה קטן מאוד, לציוד של טריירים ידים — לא הירסה הזוג הראל לאיש ללסף את הפקינים.

הדלמטי המכונה

כלילה המפל, שקיבלה אותו ש' מאנגליה.